

Графица-та. Ами какво мыслишь! — да дойде при мене, и да ище, да му бждж любовница.

Драко. Що за Бога! Дали е то възможно! — Та, гдѣ му е пусты-тъ умъ! — О Боже ачи какъ можа и да помисли таквози нѣщо!

Графица-та. Бре що мыслишь! пакъ юще, като фанахъ да го пждж, почена да ми са заканяж: „добрѣ, добрѣ Графице, ако вы не са раскаете, азъ не сжмнѣнно нещж.“ — Помисли какви са тѣзи души — той, като мой слуга, да хуртува тѣй!

Драко. Та вѣже е заслужилъ проклетникъ. — О Боже! дай ми да стигнж само живѣ и здравѣ въ Лѳонъ при Господ. Графа! той безъ омисль не ще вече да са расхожда нито да заповѣдва по вашитѣ дворѣ, защото е доволно и преизлишно неговото насиліе и беснило.

Графица-та. (*Отваря чекмеце-то асталско и изважда пары*). Ето ти пары за харчѣ, а ето ти и писмо-то — тутакси трягни въ име божіе, и гледай да дадешъ писмо-то въ ржць-тѣ сигфридовы, и да ми донесешъ отъ него друго.

Драко. (*Навежда се и цѣлува на Графицѣ-тѣ рѣкѣ*). Азъ тутакси ще трягнаж, само догдѣ наредж фамилиж-тѣ си: (*трѣва, а Голосъ го среща и извиква.*)

ПОЗОРИЩЕ. IV.

Голосъ и Предни-тѣ.

Голосъ. Какво търсишь тука, проклетниче; зеръ Графица-та таквизи любовницы потрѣбува?